

Forslag

til

Lov om ændring af lov om bekæmpelse af kønssygdomme.

(Udskydelse af revision).

Fremsat den 17. februar 1972 af *indenrigsministeren*.

I lov nr. 193 af 4. juni 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme som ændret senest ved lov nr. 177 af 29. april 1970, affattes § 23, stk. 4, således:

„Stk. 4. Forslag om revision af denne lov fremsættes for folketinget i folketingsåret 1973-74.“

Bemærkninger til lovforslaget.

I lov nr. 193 af 4. juni 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme blev der på baggrund af den stigning i antallet af smittede med kønssygdomme, som indtrådte under og umiddelbart efter 2. verdenskrig, gennemført skærpede regler vedrørende smitteopsporing og pligten til at underkaste sig lægebehandling.

Loven skulle forelægges til revision i rigsdags-samlingen 1951-52, men en egentlig revision af loven er flere gange blevet udskudt, senest ved lov nr. 177 af 29. april 1970, hvorefter forslag om revision af loven skal fremsættes for folketinget i folketingsåret 1971-72. Om baggrunden herfor henvises til bemærkningerne til lov nr. 177 af 29. april 1970, Folketingstidende 1969-70 tillæg A spalte 1259.

Statistikken over kønssygdommene siden 1965, hvor man havde det laveste antal anmeldte tilfælde siden 1947, ser således ud:

	Hele landet samtlige kønssygd.	Heraf Kbh.'s kommune	Hele landet gonoré
1965	7.415	3.710	6.839
1966	7.543	3.791	7.162
1967	8.565	4.209	8.240
1968	10.603	5.037	10.358
1969	13.457	6.370	13.205
1970	15.420	6.616	15.074

En af indenrigsministeriet nedsat arbejdsgruppe har udarbejdet et udkast til forslag til en ny lov

Indenrigsmin. 5. kt. j. nr. 521-7-70.

om bekæmpelse af kønssygdomme, i hvilket man foreslår den hidtidige lovs principper om adgang til vederlagsfri adgang til undersøgelse og behandling for kønssygdomme hos særligt dertil udpegede læger og institutioner m. v. opretholdt, men således at den nærmere planlægning af organisationen af dette område, herunder spørgsmålet om iværksættelse af særlige foranstaltninger med henblik på opsporing af smittetilfælde, overlades til de enkelte sygehuskommuner med bistand af embedslægen. I forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt der bør opretholdes pligt for enhver, der er blevet smittet med kønssygdom, til at lade sig undersøge og behandle — hvilket arbejdsgruppen går ind for — har gruppen endvidere overvejet muligheden for en afkriminalisering på området, bl. a. således at de hidtidige regler om straf for den, der nægter at oplyse, af hvem han er blevet smittet med kønssygdom, bortfalder. Det er blevet anført, at disse vigtige oplysninger vil være lettere at få frem, når lægen ikke længere skal true med straf, men kan skabe den tryghed, der hersker mellem læge og patient i en almindelig konsultationssituation.

Når lovforslaget ikke fremsættes i indeværende folketingssamling, skyldes det, at indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen finder, at en række problemer i forbindelse med gennemførelsen af den nye sygesikringsordning samt organisationen af sygebehandling uden for sygehuse endnu er så uafklarede — herunder bl. a. spørgsmålet om hvilke funk-